

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Jakuba Camrdy, v právní věci žalobce: **MEDESA, s. r. o.**, se sídlem v Poličce, Na Vyšehradě 1092, právně zast. JUDr. Jaroslavem Navrátilem, bytem v Brně, Bayerova 34, proti žalovanému: **Finanční ředitelství v Hradci Králové**, se sídlem v Hradci Králové, Horova 17, v řízení o kasační stížnosti podané proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 9. 2007, č. j. 31 Ca 57/2007 - 34,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností, podanou k poštovní přepravě dne 27. 11. 2007, se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení výše označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 3. 2007, č. j. 1030/07-1300-601060. Tímto rozhodnutím byla stěžovateli zamítnuta odvolání proti dodatečným platebním výměrům na dani z přidané hodnoty dle zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, za zdaňovací období leden až prosinec 2001.

Ze soudního spisu vyplývá, že shora uvedený rozsudek, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen o možnosti podat do dvou týdnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně kasační stížnost, byl zástupci stěžovatele doručen ve smyslu ust. § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen o. s. ř.) ve spojení s ust. § 42 odst. 5 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.) v pondělí 5. 11. 2007.

Dle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s., má-li účastník v řízení zástupce, doručují se písemnosti jen tomuto zástupci. Pro doručování zástupcům účastníků řízení, jež jsou fyzickou osobou se dále použije ust. § 46 o. s. ř. Dle odstavce 3 cit. ust. nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese uvedené v odstavci 1 a písemnost jí nebyla doručena ani na jiném místě, doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží.

Dle ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř. nebude-li uložená písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl;

to neplatí, je-li náhradní doručení písemnosti vyloučeno (§ 50d odst. 1 o. s. ř.) nebo bylo-li uložení písemnosti neúčinné.

Jak vyplývá z obsahu spisu, pokus doručovatele dodací pošty o doručení zásilky zástupci stěžovatele byl učiněn dne 26. 10. 2007. Vzhledem k tomu, že adresát písemnosti nebyl zastižen, byla téhož dne písemnost uložena na poště. Desetidenní úložní doba zásilky, obsahující rozsudek krajského soudu, skončila dne 5. 11. 2007, a tento den je považován za den jeho doručení (§ 50c odst. 4 o. s. ř.).

Za den doručení rozhodnutí, od kterého počíná běžet lhůta k podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 5 s. ř. s.), však nelze považovat den, kdy zástupce stěžovatele zásilku osobně převzal, tj. 12. 11. 2007, neboť se tak stalo poté, co uplynula desetidenní úložní doba, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se adresát o tomto uložení nedozvěděl (§ 50c odst. 4 o. s. ř.).

Protože nebylo prokázáno, že by se zástupce stěžovatele v místě doručování nezdržoval a uložení písemnosti by bylo jinak neúčinné dle ust. § 46 odst. 6 o. s. ř., je třeba vycházet z toho, že rozsudek krajského soudu byl účinně uložen na poště dne 26. 10. 2007; za den doručení písemnosti se proto považuje pondělí 5. 11. 2007 a pozdější vyzvednutí písemnosti již na právních účincích doručení nemohlo nic změnit.

Dle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

Dle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.

Dle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Lhůtou se rozumí časový úsek, vymezený počátkem a koncem, přičemž pro lhůty určené dle týdnů platí pro jejich počítání následující pravidla. Počátek lhůty, určené podle týdnů, je dán dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek. Konec lhůty, určené dle týdnů připadá na den, jež se pojmenováním shoduje se dnem, na který připadla skutečnost, od níž se lhůta počítá.

V daném případě dnem určujícím počátek běhu lhůty ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. byl den doručení písemného vyhotovení rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové - tj. pondělí 5. 11. 2007. Ve smyslu ust. § 40 odst. 1 s. ř. s. je den následující po dni doručení považován za první den běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 106 odst. 2 s. ř. s.

Konec lhůty pro podání kasační stížnosti ve smyslu ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. pak, v návaznosti na výše uvedené, připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty - tj. dnem doručení, a to na pondělí 19. 11. 2007. Ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 a § 40 s. ř. s. byl tento den posledním dnem pro podání kasační stížnosti, tj. pro předání této stížnosti soudu nebo její zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit.

Nejvyšší správní soud v posuzovaném případě tedy dospěl k závěru, že předmětná kasační stížnost, podaná k poštovní přepravě až dne 27. 11. 2007, byla podána opožděně a jako takovou mu nezbylo, než ji podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) a ust. § 120 s. ř. s. odmítnout.

Nad rámec výše uvedeného odůvodnění, Nejvyšší správní soud podotýká, že lhůta pro podání kasační stížnosti by nadto nebyla dodržena ani v tom případě, pokud by se její běh odvíjel od fyzického převzetí písemnosti zástupcem stěžovatele, tj. od 12. 11. 2007, neboť s ohledem na uvedené, by lhůta marně uplynula dnem 26. 11. 2007.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 7. května 2008

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu